

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

38/2010

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA - VINOHRADY

Londýnská 30 - Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

25. ZÁŘÍ 2010

9.30 - 10.30

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10.30 - 10.40

Přestávka

10.40 - 12.00

Bohoslužba s kázáním

Uvádí Špinar B.

Společná píseň č. 180
Sborová oznámení
Společná píseň č. 129
Přímlovná modlitba / Šubrtová E.
Píseň pěveckého sboru
Čtení z Bible – Jan 21, 15 - 23 / Šubrt J.
Modlitba před kázáním / Trejbalová B.

Kázání – Jonczy R.
„Smrtí oslavit Boha?“

Hudební přednes / Jonczyovi
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 50
Modlitba / Jonczy R.
Společná píseň č. 280
Varhanní preludium

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním Jonczyho R.

15.30 Modlitební setkání v SC

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBLNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

Dnes dopoledne i odpoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Radomír Jonczy.

Zkouška sborového zpěvu se uskuteční 15 minut po skončení dopolední Bohoslužby.

Příští sobotu budeme společně slavit Památku večere Páně. Po jejím skončení bude stolování Agapé.

Ve čtvrtek 7. října v 18,30 začíná v učebně Společenského centra, pod vedením našeho kazatele Radka Jonczyho, další cyklus semináře s názvem „Čteme Bibli“. V letošním školním roce přichází na řadu hloubkové studium knihy Exodus. Seminář je vhodný pro začátečníky i pokročilé studenty Bible. Bratr Jonczy srdečně zve Vás i další potenciální zájemce z řad Vašich přátel.

APLIKACE TROJIČNÍHO UČENÍ V ŽIVOTĚ NA ZÁKL. ÚVODU EP. ŘÍMANŮM I. SPOLEČNÁ SOBOTNÍ ŠKOLA 11.9. - D.KUČER

Úvod:

Epištola hrála v dějinách křesťanské církve důležitou roli – viz proměna M. Luthera, role epištoly v katechismu F. Melanctona, samotné E.G. White, komentář K.Bartha – a v CASD komentáře George Stevenyho z Collonges nebo Dr. Roberta Badenase atd.

Rád bych dodal, že nyní také lekce sobotní školy přispívají k oživení evangelia. To by ovšem zmíněné lekce potřebovaly zcela jinou úroveň systematičnosti a odbornosti. Abychom se osvobodili od protimluvů, měli bychom přemýšlet např. o následujících pojmech a fenoménech:

- Plné poznání? Ve vybraných bibl. bodech – anebo spíše ve vztahu člověka a Boha, tedy v charakteru společenství uvnitř Trojice?
- Povolání ke svatosti? Rozumíme jako stavu (hříšného člověka), anebo spíše jako vztahu víry ve svatého Hospodina a jeho dílo? (Příklad vztahu JKrista k Otcí)
- Protiklad ep. Řím vůči SZ? Anebo naše nepochopení jak SZ tak epištoly?
- Spravedlnost, svatost jako stav člověka, který už zde na zemi nehřeší? Anebo spíše ospravedlňování jako proces skrze víru v JK?
- Hřích jako čin? Anebo hříšnost jako stav?
- Zákon (Desatero jako morální bod, potažmo zákon morální, ceremoniální, dravotní)? Anebo spíše pojetí zákonitosti smlouvy?
- Neustálé - až křečovitě subjektivní snahy o praktickou aplikaci, alegorie, psychologizace? Anebo sledovat objektivní Kristovo dílo spásy zajištěno nezávisle na našich pocitech... atd. pro celé stvoření?

Je pravda, že v minulých staletích reformace použila epištolu jako základ vyznání víry, katechismu - jako sumu víry, ve které je nutno se neustále „cvičit“. Proto i my dnes místo nějakého referátu na téma zkusme přemýšlet o jednotlivých prvních slovech epištoly:

1,1 „Pavel, služebník Krista Ježíše“

= Vzpomeňme si, kdo byl Pavel – nepřítel Krista. Podívejme, v jakém je nyní vztahu ke Kristu: „Sluha“ doslova „otrok“. Je to člověk žijící na zemi zcela oddán Kristu. Tento stav je výsledkem setkání Pavla s Kristem a porozumění SZ proroctví.

„povoláný za apoštola“

= Důležité je, kdo koho povolává do služby. Není to církev. Pavel se stal přímo Kristovým vyslancem, zmocněncem, vyvoleným (Boží milostí, bez zásluh). Proto je ve svých postojích tak svobodný. Nyní je apoštol doslova povoláný, ztotožněný s obsahem a vyslaným, protože se setkal se Vzkříšeným – jako dvanáct učedníků. To je jeho nejvnitřnější legitimace.

= Zmocněnec je právní pojem, počítá s pověřovacími listinami. Takové pověření platí díky Božímu slovu – ne díky lidským pocitovým stavům způsobeným tzv. křesťanskou kulturou nebo mystickým vytržením náboženských úkonů.

„ke zvěstování Božího evangelia“

= Pavel má jasné a výlučné pověření. Vysvětluje, jaké evangelium má na mysli. Nekáže ledasco, ne témata inspirovaná z okolí, ale zvěst o Božím zjevení a příklonu ke svému stvoření, jak je dosvědčeno v Písmu. Proto se také Písma drží a nevymýšlí si.

1,2 jež Bůh ústy svých proroků předem zaslíbil ve svatých Písmech

= Evangelium je propojeno se zjevením skrze proroky SZ! Evangelium není v protikladu se SZ, ale je naplněním SZ! Pokud toto propojení nechápeme, je to náš problém, ne problém SZ ani NZ. Kontraproduktivní stavění SZ a NZ do protikladu Pavel vyvrací, protože právě z toho ho někteří chtěli obviňovat.

1,3 evangelia o jeho Synu, který tělem pocházel z rodu Davidova

= Konkrétní odpověď Boha v dějinách je ve zprávě o J. Kristu - Synu. Problémy s pochopením titulu „Syn“ jsme dlužni řešit biblicky. Místo romantizujících a zavádějících vztahů mezi „tatínky“ a „synáčky“ se musíme seznámit s biblickým užitím pojmu „syn“ jako označení „funkce ve vztahu“ – nemá nic společného s logikou potomstva. Pomocí je příklad Šalomouna, který byl po stavbě chrámu prohlášen za „syna“ Božího. Podobný hlas shůry slyšel Ježíš po svém křtu, přestože oba již byli dospělými. Ježíš jako Bůh přijal lidské tělo, sestoupil, ponížil se a na zemi dosvědčil charakter Boží – tím byl prohlášen za Syna.

1,4 ale Duchem svatým byl ve svém zmrtvýchvstání uveden do moci Božího Syna, evangelia o Ježíši Kristu, našem Pánu.

= Už zde v počátku epístoly je jednotně završen trojiční rámeček. Duch sv. není jiným Bohem, než je Bůh SZ, ani jiným Bohem, než je Kristus. Ani Kristus není v protikladu s Bohem SZ. Všichni tři jsou zajedno, i když v jiných etapách, na jiných místech a jiným způsobem. Bůh není roztržštěn do tří druhů nebo důrazů. Je jeden jediný Hospodin v Kristu a Duchu svatém. D.sv. potvrzuje jak dílo Krista, tak Boží zjevení skrze proroky SZ. Apoštol dává jasně najevo, kdo je jeho hybnou silou a zdrojem jeho apoštolství. Je to stále jeden a tentýž „zdroj“.

Dle 1K 15,45 je Bůh v Kristu doslova vyživován Božím Duchem. Pavel jinde – v Aeropágu řekne, že jím žijí jsme. V 2K 3,17 napíše, že D.sv je totožný s Bohem a JKristem tím, že místo Krista zde nazve „Pánem“ Ducha svatého. Jak je jinde Pánem Kristus, zde je Pánem D. svatý (kyrios). D.sv. je tentýž Bůh jako v podobě JKrista. Duch svatý není popisován nějak odloučeně a osamoceně od Božího díla. Už vůbec tedy ne v protikladu!

Jinde čteme častokrát, že milost a pokoj jest zároveň a stejně od Boha, JKrista i D.svatého. Tyto tři bytosti jsou zajednou, nestojí proti sobě ani v jiném napětí. Naopak, Duch svatý potvrzuje Krista, kterého nakonec přijímá Bůh. Životním povoláním Pavla je zvěstovat Boží evangelium – o Bohu SZ, který se zjevil v Kristu a je potvrzený Dsv.

= PRAKTICKY? Trojiční výklad je naše jediné a jednotné východisko pro náš postoj k životu, k práci, k našim úkolům, zodpovědnosti, Písmu, hodnotám, dějinám. Cokoliv, kdekoliv, kdokoli a jakkoliv dělá, se děje pod vlivem Ducha. Tzn., že je jen jeden svět a jeden Bůh.

Má-li někdo svědčit o této moci, je nutné, aby k tomu úkolu byl vybrán hodnověrný člověk – celistvá osobnost, integrální, která slyší Boží slovo, rozumí mu a získává v Duchu odhodlání předávat zjevené evangelium dále. Tzn., nedělit Boha na tři – a žel, často protichůdné vlivy. Apoštolský úkol jistě není jednoduchý, ale zároveň platí dále:

1,5 Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy.

= I my jako apoštol jsme zahrnutí pod moc milosti a pověření do světa v intencích SZ. Milost prochází až k apoštolskému poslání. Není tu žádné rozdělení Boha ani světa nebo národů, (na Židy, pohany, křesťany, muslimy anebo dokonce adventisty...). Východiskem pro celosvětovost evangelia je jediný Pán s kosmickým dosahem. Všichni jsou voláni pod milost a k víře v něj. Pokud bude někdo spasen, pak skrze něj. Není nikoho jiného (což ale jistě nevyklučuje, že spasení mohou být a budou i nekřesťané! Jak? To nechme na tom Kristu...).

I pro nás je tu povzbuzení:

1,6 k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.

= Také dnešní společenství smí vyznávat, že se jí dostala milost v J. Kristu, stejně jako Židům a Římanům. Nemáme jiných duchovních předností.

1,7 Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

= Místo římského pozdravu „radost a zdar“ se zde nabízí „milost a pokoj“!

Milost ukazuje na příklon Boha ke světu. Pokoj ukazuje na výsledek vnitřního řádu. Kristus nabízí obojí, nejen milost (a tu my vykládáme často všelijak – sladce. Přitom ona milost neignoruje stav věcí, nepopírá hřích a jeho hrozné důsledky.) Kristus spojuje obé v jeden celek: milost jako prostor a motiv, ale také pokoj jako výsledek – vnitřní vyrovnanost, vyřešení sporu, splnění poslání. OBOJÍ: milost i pokoj, spravedlnost i posvěcení, teorie i praxe, idea a život, pozvání na svatbu i svatební roucho! Neměli bychom to oddělovat!

Pavel nestaví proti sobě ani milost a poslušnost, SZ a NZ, B a JK a Dsv. S tím se musíme ještě vyrovnat a pochopit. Obojí je pro Pavla výsledkem víry = jediný důležitý skutek, ale ani ten není z nás. Také víra je způsobena v nás Pánem skrze Dsv!

Obojí pramení z Boha. Proto musíme obojí chápat v kontextu Bible jako „poslušnost víry“. Milost a povolání dává základ a orientaci našemu vztahu. Není to základ morálky, ale vtažení do celoživotního procesu víry... Milost a pokoj (hebr. „šalóm“) je více, než řecké „charis“ (dobrá vůle), na kterou apelujeme. Ta nestačí, a vlastně ji automaticky ani nemáme. Bůh dává i tu dobrou vůli v Duchu. (Sláva na výsostech, lidem pokoj a dobrá vůle – od Boha. Text neříká, že jsou lidé dobré vůle...jak známe z populárních projevů).

8 Nejprve vzdávám díky svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, protože se po celém světě rozšiřuje zvěst o vaší víře.

= Z tohoto světového hnutí skrze Krista má ap radost! Hnutím nemíní instituci, samozřejmě. Děkuje za existenci sboru = určitého společenství víry – ne organizace. Myslí v linii Krista jako na znamení Božího království. Nemůže myslet na církve v dnešním pochopení. Společenství negarantují formální body učení, ale Duch a spojující víra v Kristovo kompletní a světové dílo.

1,11 Toužím vás spatřit, abych se s vámi sdílel o některý duchovní dar a tak vás posílil, to jest abychom se spolu navzájem povzbudili vírou jak vaší, tak mou.

Slávek Klecandr

v kavárně Na Londýnské

*Hudební recitál
známého
frontmana skupiny
OBOROH.*

*Adresa:
Londýnská 30, Praha 2,
Vinohrady*

*Spojení
Metro C I. P. Pavlova,
Metro A Nám. Míru.*

*Vstupní
dobrovolný*

**7. 10. 2010
od 19 h.**

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

Zveme Vás

NA EKUMENICKÉ SETKÁNÍ NAD BIBLÍ POD VEDENÍM PROF.PAVLA FILIPIHO Z ETF UK

v úterý 21. září 2010 od 19 hodin

v sále v 1.patře modlitebny Českobratrské církve evangelické

Korunní 60, 120 00 Praha 2.

Staršovstvo sboru a farářka Ester Čašková

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	724 607 201

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA!!**

Žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu

www.casd.cz/praha-vinohrady., vinohradsky.zpravodaj@email.cz